

"Aquest govern té bona nota"

Eberhard Grosske, conseller de Treball i Formació del govern balear i dirigent d'Esquerra Unida a les Illes, pondera el primer any del nou executiu que ha hagut de fer feina en un ambient "hostil", i que malgrat això no ha deixat d'aconseguir "bona nota"

JOAN CELIÀ

Eberhard Grosske, aposta per mantenir la coalició amb els Verds. "Sóc dels qui creuen que cal sumar per eixamplar espais polítics".

Un any de conseller, després de fer oposició i manifestacions de carrer...

—És cert. I crec que ha estat un any positiu durant el qual aquest govern ha fet moltes coses...

—Però...?

—No es pot negar que és un govern de partits que, globalment, no teníem experiència de govern i que hem hagut de resistir una oposició social i política molt forta. Ens trobam en un medi hostil. Malgrat tot això, repetesc que és una experiència molt positiva; s'han fet moltes coses.

—Quan valoren positivament el govern d'ara, solen fer-ho comparant-lo sovint amb l'anterior, però ara m'agradaria que també el valoràs pensant en les expectatives creades entre tots els votants progressistes...

—És cert que en comparació amb l'anterior no hi ha color. I no solament amb el govern balear anterior, sinó amb els de totes les autonomies constituïts ara fa un any. La tasca legislativa és aclaparadora en favor nostre. Hem fet el doble de lleis que no el govern autonòmic que més n'ha fetes, i el triple més que la majoria. Respecte de les expectatives..., doncs sí que és cert és que s'ha de matisar molt més.

—Endavant.

—És que les expectatives eren enormes. Aquí no hi havia hagut mai una alternança periòdica de poder. Aquí venim no de setze anys de govern autonòmic conservador, ni tan sols d'unes quantes dècades anteriors, sempre governades pel conservadorisme..., a les Balears, sempre, sempre hi ha governat el conservadorisme; fa tres mil anys que tenim poder conservador! Els progressistes d'aquesta comunitat sempre hem perdut totes les batalles, des de les guerres púniques ençà... En aquest context no fa estrany que les expectatives fossin, siguin, enormes. El capital d'esperança és tan enorme que és difícil de donar resposta a tot.

—Concreti, tanmateix, com pretenen donar-n'hi, de resposta.

—El Pacte vol donar resposta a tres grans camps d'actuació. Primer, fent que hi hagi honestetat i transparència a l'administració. Segon, soldant la

fractura social d'una comunitat globalment rica, però amb una riquesa molt mal repartida i amb un dèficit terrible en serveis socials i prestacions públiques. Tercer, corregint el model de creixement per tendir a un model sostenible.

—Comencem pel primer.

—Crec que és a la vista que aixecam el sostre molt amunt, molt amunt. Els escàndols continuen essent els del PP: cas Bitel, Ajuntament de Palma, cas Formentera... i algun més que vendrà i que no puc dir...

—Quin?

—Ja li dic que no ho puc dir.

—He d'insistir-hi.

—De veres que no puc dir-li-ho.

—Gros?

—Sí, sí..., gros, de jutjat.

—Del PP?

—... sí... Vull dir que no és que tenguem cap política sistemàtica de treure els drapets al sol, és que simplement ens trobam amb el que hi havia...

—Passem al segon.

—En política social construïm des de zero. Jo, a la Conselleria de Treball, em vaig trobar un solar. Res. Buit. Hem hagut de començar a construir un "edifici" des dels fonaments. Perquè se'n faci un idea clara li puc dir que les Balears i Melilla érem les úniques comunitats que no teníem Consell Econòmic i Social. Ara ja en tenim. Hem fet un pla d'ocupació, un altre per a evitar la sinistralitat laboral... És clar, l'efecte d'aquestes mesures, el ciutadà el veurà a llarg terme, a final de legislatura.

—I el model de creixement?

—Crec que hem fet passes importants, com ara prohibir les parcel·lacions de grans finques en sòl rústic, hem eliminat alguns macroprojectes urbanitzadors, s'han desclassificat algunes zones especialment sensibles, com Es Cap Pinar o Es Canons, la possible urbanització dels quals omplí de polèmica mitja legislatura anterior. El govern actual ha preservat aquestes zones de la urbanització, i sembla que ja no interessa ningú...

—Però el GOB critica implícitament el govern perquè diu que aquestes mesures no redueixen essencialment el sostre de població que permeten les potencialitats de construcció existents.

—És un tema molt complicat. Malgrat haver aturat urbanitzacions a zones urbanitzables, tot quant hi ha previst i aprovat d'edificar en sòl rubà situa les expectatives de creixement en unes magnituds brutals. Actuar en sòl urbà és jurídicament molt complex.

"Les expectatives eren enormes. Aquí no hi havia hagut mai una alternança periòdica de poder (...). El capital d'esperança en el nou govern balear és tan enorme que és difícil de donar resposta a tot".

—Insistesc en les crítiques dels ecologistes.

—Les anàlisis són certes, però ignoren volgudament que no és igual, posem per cas, les sis mil places que hem aturat a Es Canons que un nombre de places igual de zona urbana. I, efectivament, en termes quantitius estrictes, segurament que és així. Ara, repetesc que aturar possibles urbanitzacions en sòl rústic té un plus de benefici social evident. És una tàctica qualitativa, a l'hora de protegir el territori. Hem mirat d'aturar allò que era més lesiu des del punt de vista ambiental. La passa següent serà d'aturar el creixement quantitatiu. Haurem de fer-ho, sí, i esper que la revisió de les Directrius d'Ordenació del Territori, que serà immediata, permetrà de començar a intervenir en aquest creixement quantitatiu desbocat.

—Canviem de tema. En la campanya electoral de 1999 el PP avisava del perill que el comunista

Eberhard Grosske fos conseller de Treball, augurant que seria el martell d'empresaris. Un any més tard vostè potser és el conseller amb manco erosió per crítiques empresarials i socials. Això és un bon senyal o un mal senyal, pels votants progressistes?

—Oblida els sindicats...

—Donava per suposada la manca de crítica des d'aquest cantó.

—No ho hauria de fer, no.

—Ja m'entèn, què vull dir.

—Sí, i crec que és [la manca de crítiques] un bon senyal, sobretot perquè es combina amb una gran activitat. Vol dir, ni més ni manco, que podem fer la política que hem decidit d'impulsar dins un marc de col·laboració entre sindicats, agents socials i empresaris. Des del principi he impulsat el diàleg com

"En comparació amb l'anterior govern balear i els de totes les autonomies constituïts ara fa un any no hi ha color. Hem fet el doble de lleis que no el govern autonòmic que més n'ha fetes, i el triple més que la majoria."

a això de la meua feina. Si hi ha cap secret, és aquest. Ben simple. Vol que li doni un exemple de la forma que tenim de fer feina?

—Digui.

—La Mesa de Diàleg Social durant els anys de presidència de Matas [1996-1999] es va reunir tres vegades. Ara, en un any, s'ha reunit... no li'n sabria donar el nombre exacte, divuit o dinou vegades. Crec que és bastant indicatiu.

—Què hi ha de cert en això que es diu, que vostè com a conseller de Treball i Formació, gestiona un eina de, permeti'm de dir-ho així, "tranquil·lització" empresarial perfecta: els centenars de milions del fons de formació, propis i europeus?

—No res hi ha de cert. El que hem fet és capgirar la política de formació. Ara tothom sap a què s'ha d'atendre. S'ha acabat l'arbitrarietat d'abans. Des

Professional. Fa tres anys i encara esperen. Aquí en un any l'hem constituït i ja funciona. A tots els agents socials, aquesta forma d'actuar crec que els agrada. Ningú no pot passar davant d'un altre. Tothom ho sap tot. És millor per a tothom i crec que així ho entén tothom. El fons de formació per ventura era abans un sistema clientelista. Ara, segur que no.

—És cert que vostè és, fora dels consellers socialistes del govern, la mà dreta del president Antich?

—No. Però sí que és cert que tenc una relació personal i política molt bona amb el president.

—La crisi dels Verds a Eivissa és una amenaça per a l'estabilitat del govern balear?

—És una crisi delicada, important, però circumscrita a Eivissa. En el govern, els Verds [de Mallorca] han fet una aposta clara pel manteniment del Pacte, acceptant fins i tot algunes mesures que són necessàries, encara que no siguin agradables des del punt de vista dels Verds ni d'Esquerra Unida...

I si ho feim així, si feim aquesta decidida aposta, és perquè aquest govern ha obtingut, té, una bona nota.

—EU i els Verds anaren en coalició pre-electoral a les eleccions a Mallorca. Una vegada format el govern, cada partit actua pel seu costat...

—Una precisió: la coalició funciona com a tal en institucions com el Consell de Mallorca, o els ajuntaments on tenim representació, com a Artà. En el cas del govern l'acord fou signat pels Verds d'Eivissa, perquè els de Mallorca ja anaven en coalició amb EU. Entenc que es difumini una mica o que sigui difícil d'entendre, però la coalició continua existint.

—S'ha penedit de la coalició? La tornaria a repetir?

—La tornaria a repetir, sí. Sense cap mena de dubtes. Tot el que sigui sumar, a partir de bases programàtiques, a mi m'agrada: sóc dels qui creuen que cal sumar. No

entenc les coalicions a base de sumes de càrrecs, sinó d'eixamplament d'espais electorals. Dins l'espai de l'esquerra renovadora —ecologista, progressista, feminista...— crec que hi ha camí a fer i amb aquesta coalició hem donat a la gent un referent diàfan, que serveix, i que és una clara aposta de futur.

—Dins la crisi de l'EU espanyol, a vegades se sent el seu nom relacionat amb el lideratge...

—EU viu una crisi important. No solament cal que la pròxima assemblea surti bé, sinó que sigui un revulsiu. Però per ara no veig que vagi per aquest camí. Quant a mi, jo ja en tenc prou amb això d'aquí...

JOAN CELIA

"A Catalunya tenen prevista la constitució del Consell Català de Formació Professional. Fa tres anys i encara esperen. A les Balears, amb un sol any, l'hem constituït i ja funciona. Als agents socials els agrada aquesta forma d'actuar".

"EU [a tot l'estat] viu una crisi important. No solament cal que la pròxima assemblea surti bé, sinó que sigui un revulsiu. Però no veig que vagi per aquest camí."

del primer moment convocarem tothom i posarem damunt la taula què hi havia i com ho faríem. Clar i llampant per a tothom. Constituïrem el Consell de Formació Professional, juntament amb la Conselleria d'Educació, en el qual hi ha representades totes les entitats que gestionen la formació, i és el Consell que informa de les propostes de distribució dels recursos del Fons Social Europeu i dels fons propis de la Comunitat. L'única cosa que hem imposat és un criteri de transparència absoluta. Hem ordenat el sistema. Ara és clar i tothom el coneix. Li posaré un exemple comparatiu que crec que ajuda a entendre-ho: a Catalunya tenen previst, dins el pacte de l'ocupació, de crear el Consell Català de Formació

Miquel Payeras